

Forfifi

Patrycja Markowska

Nie patrz na mnie z żalem nigdy więcej,
kiedy pachnę nocą, kiedy biegnę.

Strach, że świat się w Tobie tu zamyka,
mam go zawsze w sobie kiedy znikam.

Jak Cię uczyć wzruszeń,
jak uchwycić niebo w dłonie,
jak ochronić, jak odnaleźć światło w sobie.

Jeśli zawiodłam Ciebie tak jak nikt,
jeśli kiedyś zamkniesz drzwi,
wiedz, że chociaż gubię drogę,
zawsze będę Twą latarnią pośród mórz.

Patrzę dziś za siebie, widzę tyle,
chwil o których lepiej teraz milczeć,
czas nie stanie w miejscu tylko dla nas,
mam go wciąż za mało choć się staram.
Dzięki Tobie jestem, dzięki tobie znam swą siłę
dzięki Tobie jestem skałą, słońcem, szeptem.

Jeśli zawiodłam Ciebie tak jak nikt,
jeśli kiedyś zamkniesz drzwi
wiedz że chociaż gubię drogę,
zawsze będę nie pytając o nic już.

zawsze będę, zawsze będę, zawsze będę.

Wiedz, że chociaż gubię drogę,
zawsze będę Twą latarnią pośród mórz...